

Dziennik Urzędowy L 175

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

14 czerwca 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 632/2014 z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej flubendiamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 633/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do szczególnych wymogów dotyczących obróbki grubej zwierzyny łownej oraz do badań poubojowych zwierzyny łownej⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 634/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do interpretacji 21 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej⁽¹⁾ 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 635/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. otwierające kontyngent taryfowy na przywóz cukru przemysłowego do końca roku gospodarczego 2016/2017 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 636/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie wzoru świadectwa stosowanego w handlu nieoskórowaną grubą zwierzyną łowną⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 637/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1979/2006 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na grzyby zakonserwowane pochodzące z Chin 20

- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 638/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- 2014/351/UE:
- ★ Decyzja Rady z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie zawarcia Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów 24
- 2014/352/UE:
- ★ Decyzja Rady z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie wyznaczenia Europejskiej Stolicy Kultury na 2018 rok w Niderlandach 26
- 2014/353/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie praktycznych i proceduralnych rozwiązań dotyczących mianowania przez Radę trzech ekspertów do zespołu wybierającego i monitorującego na potrzeby działania na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033 27
- 2014/354/Euratom:
- ★ Decyzja Rady z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Naukowo-Technicznego 31
- 2014/355/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniająca decyzję Komisji 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3772) ⁽¹⁾ 32
- 2014/356/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/138/UE w odniesieniu do warunków dotyczących wprowadzania do Unii i przemieszczania przez jej terytorium określonych roślin, mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenieniu się w Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3798) 38
- 2014/357/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie zgodności norm europejskich serii EN 957 (części 2 i 4–10) i EN ISO 20957 (część 1) dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego oraz dziesięciu norm europejskich dotyczących sprzętu gimnastycznego z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ 40
- 2014/358/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie zgodności normy europejskiej EN 16281:2013 dotyczącej urządzeń blokujących do okien i drzwi balkonowych zapewniających bezpieczeństwo dzieciom, montowanych przez klienta z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesienia do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ 43
- 2014/359/UE:
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 13 czerwca 2014 r. w sprawie zgodności norm europejskich EN 15649-1:2009+A2:2013 oraz EN 15649-6:2009+A1:2013 dotyczących przedmiotów rekreacyjnych pływających stosowanych na wodzie i w wodzie z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2014/360/UE:

- ★ **Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego (EBC/2014/16) 47**

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) nr 632/2014

z dnia 13 maja 2014 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej flubendiamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę 91/414/EWG ⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku flubendiamidu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2006/927/WE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 30 marca 2006 r. Grecja otrzymała od firmy Bayer CropScience AG wniosek o włączenie substancji czynnej flubendiamid do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2006/927/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 1 września 2008 r. Grecja — państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy — przedłożyła projekt sprawozdania z oceny. Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 188/2011 ⁽⁴⁾ w dniu 14 lipca 2011 r. od wnioskodawcy zażądano dodatkowych informacji. Ocenę dodatkowych danych dokonaną przez Grecję przedłożono w formie zaktualizowanego projektu sprawozdania z oceny w kwietniu 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2006/927/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia flubendiamidu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 54).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 188/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy (Dz.U. L 53 z 26.2.2011, s. 51).

- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 1 lipca 2013 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej flubendiamid⁽¹⁾. Sprawozdanie z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 20 marca 2014 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego flubendiamidu.
- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające flubendiamid zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić flubendiamid.
- (6) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (7) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających flubendiamid. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. Na zasadzie odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (8) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽²⁾ pokazuje, mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (9) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽³⁾.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną flubendiamid określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające flubendiamid jako substancję czynną w terminie do dnia 28 lutego 2015 r.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2013, 11(7):3270. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1—4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego flubendiamid jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2014 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego flubendiamid jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 29 lutego 2016 r.; albo
- b) w przypadku środka zawierającego flubendiamid jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 29 lutego 2016 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Flubendiamid Nr CAS 272451-65-7 Nr CIPAC 788	3-jodo-N'-(2-mesylo-1,1-dimetyloetylo)-N-{4-[1,2,2,2-tetrafluoro-1-(trifluorometylo)etyl]-o-tolilo}ftalamid	≥ 960 g/kg	1 września 2014 r.	31 sierpnia 2024 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego flubendiamidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 20 marca 2014 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ryzyko dla bezkręgowców wodnych; b) możliwą obecność pozostałości w roślinach uprawianych zmianowo. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„74	Flubendiamid Nr CAS 272451-65-7 Nr CIPAC 788	3-jodo-N'-(2-mesylo-1,1-dimetyloetylo)-N-{4-[1,2,2,2-tetrafluoro-1-(trifluorometylo)etyl]-o-tolilo}ftalamid	≥ 960 g/kg	1 września 2014 r.	31 sierpnia 2024 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego flubendiamidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 20 marca 2014 r.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ryzyko dla bezkręgowców wodnych; b) możliwą obecność pozostałości w roślinach uprawianych zmianowo. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”</p>

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 633/2014**z dnia 13 czerwca 2014 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do szczególnych wymogów dotyczących obróbki grubej zwierzyny łownej oraz do badań poubojowych zwierzyny łownej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1 i 2,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. Określono w nim m.in. wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa zwierząt łownych. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze muszą zapewnić, by takie mięso było wprowadzane do obrotu tylko wówczas, gdy zostało wyprodukowane zgodnie z sekcją IV załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Dyrektywa Rady 89/662/EWG ⁽³⁾ stanowi, że państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, by produkty pochodzenia zwierzęcego będące przedmiotem handlu wewnątrzunijnego podlegały kontrolom weterynaryjnym w miejscu pochodzenia i w miejscu przeznaczenia.
- (3) Audyty przeprowadzone na szczeblu unijnym przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii Komisji Europejskiej w państwach członkowskich wykazały, że handel nieoskórowaną grubą zwierzyną łowną między rejonem łowieckim a zatwierdzonym zakładem przetwórstwa dziczyzny znajdującym się na terytorium innego państwa członkowskiego jest częstą praktyką dotyczącą znacznej ilości mięsa zwierząt łownych produkowanego w Unii.
- (4) Praktyka ta spowodowała powstanie wątpliwości co do stosowania obecnych przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz co do potrzeby zgodności z przepisami dyrektywy 89/662/EWG, w szczególności — w jaki sposób przestrzegać obowiązku zapewnienia odpowiedniego poziomu kontroli urzędowych w miejscu pochodzenia.
- (5) W związku z tym, aby zapewnić przestrzeganie przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 i dyrektywy 89/662/EWG, należy uzupełnić przepisy rozporządzenia (WE) nr 853/2004 dotyczące transportu nieoskórowanej grubej zwierzyny łownej i handlu tą zwierzyną o certyfikację zgodności z przepisami UE w miejscu pochodzenia. W celu uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych należy dopuścić alternatywne podejście oparte na oświadczeniu przeszkolonej osoby, jeżeli zakład przetwórstwa dziczyzny będący w pobliżu rejonu łowieckiego znajduje się w innym państwie członkowskim.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 853/2004.
- (7) W sekcji IV rozdział VIII w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 określono szczególne wymogi w odniesieniu do urzędowych kontroli dotyczących mięsa zwierząt łownych. Zgodnie z przepisami określonymi we wspomnianym rozdziale podczas badania poubojowego urzędowy lekarz weterynarii zakładu przetwórstwa dziczyzny jest zobowiązany do uwzględnienia oświadczenia lub informacji dostarczonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 przez osobę zaangażowaną w upolowanie zwierzęcia. W przypadkach gdy nieoskórowana gruba zwierzyna łowna jest transportowana z rejonu łowieckiego w innym państwie członkowskim, urzędowi lekarze weterynarii powinni również sprawdzać, czy przesyłce towarzyszy odpowiednie świadectwo, i uwzględniać informacje zawarte w tym świadectwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽³⁾ Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 854/2004.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2014 r. w odniesieniu do wszystkich przesyłek dostarczanych do państw członkowskich przeznaczenia, począwszy od tej daty.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W sekcji IV rozdział II w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Ponadto nieoskórowana gruba zwierzyna łowna:

- a) może zostać poddana oskórowaniu i wprowadzona do obrotu wyłącznie, jeżeli:
 - (i) przed oskórowaniem jest przechowywana i poddawana obróbce oddzielnie od innej żywności i nie jest mrożona;
 - (ii) po oskórowaniu została poddana ostatecznemu badaniu w zakładzie przetwórstwa dziczyzny zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 854/2004;
- b) może zostać wysłana do zakładu przetwórstwa dziczyzny w innym państwie członkowskim wyłącznie wtedy, gdy podczas transportu do tego zakładu towarzyszy jej świadectwo sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 636/2014 (*), wystawione i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii, potwierdzające, że spełnione zostały wymogi określone w pkt 4 w odniesieniu do dostępności oświadczenia, jeśli ma to zastosowanie, oraz w odniesieniu do załączenia odpowiednich części ciała.

W przypadku gdy zakład przetwórstwa dziczyzny, będący w pobliżu rejonu łowieckiego, znajduje się w innym państwie członkowskim, transportowi do tego zakładu nie musi towarzyszyć świadectwo, lecz tylko oświadczenie przeszkolonej osoby, o której mowa w pkt 2, w celu zachowania zgodności z art. 3 ust. 1 dyrektywy 89/662/EWG, z uwzględnieniem statusu zdrowia zwierząt w państwie członkowskim pochodzenia.

(*) Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 16”.

ZAŁĄCZNIK II

W sekcji IV rozdział VIII część A w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 dodaje się punkt 2a w brzmieniu:

- „2a. Urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany do sprawdzenia, czy nieoskórowanej grubej zwierzynie łownej transportowanej do zakładu przetwórstwa dziczyzny z terytorium innego państwa członkowskiego towarzyszy świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem określonym w załączniku rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 636/2014 (*) lub oświadczenie(-a), zgodnie z sekcją IV rozdział II pkt 8 lit. b) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany do uwzględnienia treści świadectwa lub oświadczeń.

(*) Dz.U. L 175 z 14.6.2014, s. 16”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 634/2014**z dnia 13 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do interpretacji 21 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 20 maja 2013 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości opublikowała interpretację 21 Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (KIMSF) *Oplaty*.
- (3) W trakcie stosowania Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe* wyłoniły się różne praktyki, jeśli chodzi o moment ujmowania przez jednostkę zobowiązania do uiszczenia opłaty.
- (4) Interpretacja KIMSF 21 służy określeniu wytycznych w zakresie właściwego księgowania opłat, które wchodzą w zakres Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 37, tak aby zwiększyć porównywalność sprawozdań finansowych dla użytkowników.
- (5) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że interpretacja KIMSF 21 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 włącza się interpretację KIMSF 21 *Oplaty* zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.*Artykuł 2*Wszystkie przedsiębiorstwa stosują interpretację KIMSF 21 *Oplaty* najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się w dniu 17 czerwca 2014 r. lub później.⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

KIMSF 21 Interpretacja KIMSF 21 Opłaty (*)

ODWOŁANIA

- MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych*
- MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*
- MSR 12 *Podatek dochodowy*
- MSR 20 *Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat pomocy rządowej*
- MSR 24 *Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych*
- MSR 34 *Śródroczna sprawozdawczość finansowa*
- MSR 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe*
- KIMSF 6 *Zobowiązania wynikające z uczestnictwa w specyficznym rynku — zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny*

WPROWADZENIE

1. Rząd może nałożyć na jednostkę różnego rodzaju opłaty. Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej został poproszony o wytyczne w zakresie ujmowania opłat w sprawozdaniu finansowym jednostki, która je uiszcza. Problem dotyczy tego, kiedy należy ująć zobowiązanie do uiszczenia opłaty, które jest księgowane zgodnie z MSR 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe*.

ZAKRES

2. Niniejsza interpretacja dotyczy kwestii księgowania zobowiązania do uiszczenia opłaty, jeżeli zobowiązanie to wchodzi w zakres MSR 37. Dotyczy ona również kwestii księgowania zobowiązania do uiszczenia opłaty, której harmonogram i kwota są określone.
3. Niniejsza interpretacja nie dotyczy kwestii księgowania kosztów, które powstają w związku z ujęciem zobowiązania do uiszczenia opłaty. Jednostki powinny stosować inne standardy w celu ustalenia, czy ujęcie zobowiązania do uiszczenia opłaty prowadzi do powstania składnika aktywów lub kosztu.
4. Do celów niniejszej interpretacji „opłata” stanowi wypływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne, który został nałożony na jednostkę przez rząd zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi, inny niż:
 - a) wypływ środków, który jest objęty zakresem innych standardów (taki jak podatek dochodowy objęty zakresem MSR 12 *Podatek dochodowy*); oraz
 - b) grzywny lub inne kary pieniężne, które są nakładane w związku z naruszeniem przepisów.Pojęcie „rząd” odnosi się do rządu, agencji rządowych oraz innych podobnych organów lokalnych, krajowych lub międzynarodowych.
5. Opłata uiszczana przez jednostkę w związku z nabyciem składnika aktywów lub w związku ze świadczeniem usług w ramach umowy z rządem nie spełnia definicji „opłaty”.
6. Jednostka nie jest zobowiązana do stosowania niniejszej interpretacji w odniesieniu do zobowiązań wynikających z systemów handlu uprawnieniami do emisji.

PROBLEM

7. Aby wyjaśnić kwestię ujmowania zobowiązania do uiszczenia opłaty, niniejsza interpretacja dotyczy następujących kwestii:
 - a) co stanowi zdarzenie obligujące, które prowadzi do ujęcia zobowiązania do uiszczenia opłaty?
 - b) czy gospodarczy przymus kontynuacji działalności w przyszłym okresie tworzy zwyczajowo oczekiwany obowiązek uiszczenia opłaty, której nałożenie będzie skutkiem prowadzenia działalności w tym przyszłym okresie?

(*) Powielanie dozwolone w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Wszystkie istniejące prawa są zastrzeżone poza EOG, z wyjątkiem prawa do powielania na użytek własny lub w innych uczciwych celach. Więcej informacji można uzyskać na stronie RMSR www.iasb.org.

- c) czy założenie kontynuacji działalności oznacza, że jednostka posiada bieżące zobowiązanie do uiszczenia opłaty, której nałożenie będzie skutkiem prowadzenia działalności w tym przyszłym okresie?
- d) czy do ujęcia zobowiązania do uiszczenia opłaty dochodzi w określonym momencie, czy też — w pewnych okolicznościach — dochodzi do niego stopniowo z biegiem czasu?
- e) co stanowi zdarzenie obligujące, które prowadzi do ujęcia zobowiązania do uiszczenia opłaty, której nałożenie jest skutkiem osiągnięcia określonego minimalnego progu?
- f) czy zasady ujmowania zobowiązania do uiszczenia opłaty w rocznym sprawozdaniu finansowym oraz w śródrocznym sprawozdaniu finansowym są takie same?

Uzgodnione stanowisko

- 8. Zdarzenie obligujące, które prowadzi do powstania zobowiązania do uiszczenia opłaty, stanowi działanie, które wywołuje konieczność uiszczenia opłaty zgodnie z przepisami. Przykładowo, jeżeli działaniem, które wywołuje konieczność uiszczenia opłaty, jest osiągnięcie przychodu w bieżącym okresie, a podstawę obliczenia tej opłaty stanowi przychód osiągnięty w poprzednim okresie, zdarzenie obligujące w przypadku tej opłaty stanowi osiągnięcie przychodu w bieżącym okresie. Osiągnięcie przychodu w poprzednim okresie jest warunkiem koniecznym, ale niewystarczającym do powstania bieżącego zobowiązania.
 - 9. Jednostka nie ma zwyczajowo oczekiwanego obowiązku uiszczenia opłaty, której nałożenie będzie skutkiem prowadzenia działalności w przyszłym okresie w związku z tym, iż jednostka jest gospodarczo zmuszona do kontynuacji działalności w tym przyszłym okresie.
 - 10. Sporządzenie sprawozdania finansowego przy założeniu kontynuacji działalności nie oznacza, że jednostka posiada bieżące zobowiązanie do uiszczenia opłaty, której nałożenie będzie skutkiem prowadzenia działalności w przyszłym okresie.
 - 11. Zobowiązanie do uiszczenia opłaty jest ujmowane stopniowo, jeżeli zdarzenie obligujące dokonuje się w pewnym okresie czasu (tj. jeżeli działanie, które wywołuje konieczność uiszczenia opłaty zgodnie z przepisami, następuje przez pewien okres czasu). Przykładowo, jeżeli zdarzeniem obligującym jest osiąganie przychodu przez pewien okres czasu, odpowiadające mu zobowiązanie jest ujmowane, gdy jednostka osiąga ten przychód.
 - 12. Jeżeli obowiązek uiszczenia opłaty powstaje z chwilą osiągnięcia określonego minimalnego progu, ujęcie zobowiązania wynikającego z tego obowiązku musi być spójne z zasadami określonymi w paragrafach 8–14 niniejszej interpretacji (w szczególności z paragrafami 8 i 11). Przykładowo, jeżeli zdarzeniem obligującym jest osiągnięcie minimalnego progu związanego z działaniem (jak np. minimalnej kwoty przychodu lub sprzedaży lub minimalnej liczby wytworzonych produktów), odpowiadające mu zobowiązanie jest ujmowane, gdy ten minimalny próg związany z działaniem zostaje osiągnięty.
 - 13. W śródrocznym sprawozdaniu finansowym jednostka stosuje te same zasady ujmowania, które stosuje w rocznym sprawozdaniu finansowym. W związku z tym w śródrocznym sprawozdaniu finansowym zobowiązanie do uiszczenia opłaty:
 - a) nie jest ujmowane, jeżeli na koniec śródrocznego okresu sprawozdawczego nie istnieje bieżące zobowiązanie do uiszczenia opłaty; oraz
 - b) jest ujmowane, jeżeli na koniec śródrocznego okresu sprawozdawczego istnieje bieżące zobowiązanie do uiszczenia opłaty.
 - 14. Jednostka ujmuje składnik aktywów, jeżeli uiściła opłatę z wyprzedzeniem, mimo iż nie ma jeszcze bieżącego zobowiązania do jej uiszczenia.
-

Załącznik A

Data wejścia w życie i przepisy przejściowe

Niniejszy załącznik stanowi integralną część interpretacji i ma takie samo znaczenie jak inne części interpretacji.

- A1 Jednostka stosuje niniejszą interpretację w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2014 r. i później. Wcześniejsze stosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje niniejszą interpretację w odniesieniu do wcześniejszego okresu, jednostka ujawnia ten fakt.
- A2 Zmiany zasad (polityki) rachunkowości wynikające z pierwszego zastosowania niniejszej interpretacji są ujmowane retrospektywnie zgodnie z MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 635/2014**z dnia 13 czerwca 2014 r.****otwierające kontyngent taryfowy na przywóz cukru przemysłowego do końca roku gospodarczego 2016/2017**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 193,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 139 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 określa, że produkty, o których mowa w art. 140 ust. 2 tego rozporządzenia, mogą być wytwarzane z wykorzystaniem cukru wyprodukowanego w ilościach przekraczających kwoty, o których mowa w art. 136 tego rozporządzenia. Produkty te mogą być jednak również wytwarzane z wykorzystaniem cukru przywożonego do Unii. Aby zagwarantować dostawy niezbędne do tej produkcji, należy zawiesić należności celne przywozowe na określone ilości cukru przemysłowego.
- (2) Z doświadczeń w ostatnich latach gospodarczych wynika, że zawieszenie należności celnych przywozowych w odniesieniu do cukru w ilości 400 000 ton rocznie na rok gospodarczy w związku z wytwarzaniem produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, było wystarczające, aby zagwarantować dostawy niezbędne do wytwarzania takich produktów w Unii w danym roku gospodarczym.
- (3) Aby zainteresowane strony miały pewność, że dostawy niezbędne do wytwarzania produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, będą stale dostępne w każdym roku gospodarczym do zakończenia systemu kwot, należy przewidzieć zawieszenie należności celnych przywozowych na pewną ilość cukru w każdym z trzech kolejnych lat gospodarczych, od 2014/2015 do 2016/2017.
- (4) Ponadto w art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 891/2009 ⁽²⁾ przewidziano administrowanie kontyngentem taryfowym cukru przemysłowego z przywozu o numerze porządkowym 09.4390.
- (5) Należy zatem określić ilość cukru przemysłowego, do którego nie będą stosowane należności celne przywozowe w latach gospodarczych 2014/2015 do 2016/2017.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W każdym z trzech lat gospodarczych od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2017 r. zawieszają się należności celne przywozowe za cukier przemysłowy objęty kodem CN 1701 oraz o numerze porządkowym 09.4390, w odniesieniu do ilości wynoszącej 400 000 ton.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi (Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 636/2014**z dnia 13 czerwca 2014 r.****w sprawie wzoru świadectwa stosowanego w handlu nieoskórowaną grubą zwierzyną łowną****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. Określono w nim m.in. wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa zwierząt łownych. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze muszą zapewnić, by takie mięso było wprowadzane do obrotu tylko wówczas, gdy zostało wyprodukowane zgodnie z sekcją IV załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 przewiduje również ustanowienie wzorów świadectw towarzyszących przesyłkom produktów pochodzenia zwierzęcego.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 633/2014 ⁽²⁾ zmieniającym załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 określono, że nieoskórowana gruba zwierzyna łowna może zostać wysłana do zakładu przetwórstwa dziczyzny w innym państwie członkowskim, jeżeli podczas transportu do tego zakładu towarzyszyć jej będzie świadectwo zapewniające zgodność z sekcją IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
- (4) Aby ułatwić handel nieoskórowaną grubą zwierzyną łowną, należy ustanowić wzór świadectwa stosowanego w handlu między państwami członkowskimi.
- (5) Ponieważ nieoskórowane ciała grubej zwierzyny łownej mogą zawierać patogeny powodujące choroby zwierząt, gruba zwierzyna łowna nie powinna pochodzić z obszarów, które z przyczyn zdrowotnych są objęte zakazem lub restrykcjami dotyczącymi danego gatunku, zgodnie z prawodawstwem unijnym lub krajowym. Handel nieoskórowanymi ciałami dzika może odbywać się wyłącznie, nie naruszając przepisów decyzji wykonawczej Komisji 2013/764/UE ⁽³⁾.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 633/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do szczególnych wymogów dotyczących obróbki grubej zwierzyny łownej oraz do badań poubojowych zwierzyny łownej (zob. s. 6 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/764/UE z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 338 z 17.12.2013, s. 102).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przesyłkom nieoskórowanej grubej zwierzyny łownej wysyłanych do państw członkowskich towarzyszy świadectwo zgodne ze wzorem określonym w załączniku.

Świadectwo poświadcza, że do przesyłki załączono: pisemne oświadczenie o dokonaniu oględzin przez przeszkoloną osobę, jeżeli ma to zastosowanie, oraz odpowiednie części ciał zgodnie z sekcją IV rozdział II pkt 4 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa zdrowia stosowanego w handlu nieoskórowaną grubą zwierzyną łowną

UNIA EUROPEJSKA

Świadectwo w obrocie wewnętrznym

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Państwo		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a. Lokalny numer referencyjny						
			I.3. Właściwy organ centralny								
			I.4. Właściwy organ lokalny								
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Państwo										
	I.8. Państwo pochodzenia		Kod ISO	I.9. Region pochodzenia		Kod	I.10. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.11. Region przeznaczenia		Kod
	I.12. Miejsce pochodzenia Zakład ☐ Nazwa Zatwierdzenie Adres Kod pocztowy/Region					I.13. Miejsce przeznaczenia Zakład ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy/Region					
						I.15. Data i godzina wyjazdu					
	I.16. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Numer(-y):										
	I.18. Opis towaru										I.19. Kod towaru (kod CN)
					I.20. Ilość						
I.21. Temperatura produktów Otoczenia ☐ Schłodzony ☐					I.22. Liczba opakowań						
					I.24. Rodzaj opakowań						
I.25. Cel certyfikacji towarów: Spożycie przez ludzi ☐											
					I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐						
					Państwo członkowskie		Kod ISO				
					Państwo członkowskie		Kod ISO				
I.31. Oznakowanie towaru											
Gatunek (nazwa systematyczna)			Znak identyfikacyjny			Ilość					

UNIA EUROPEJSKA

Nieoskórowana gruba zwierzyna łowna

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b. Lokalny numer referencyjny
<p>Ja, niżej podpisany, niniejszym zaświadczam, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wszystkie stosowne części tusz zwierząt oraz oświadczenie spełniają wymogi określone w sekcji IV rozdział II pkt 4 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, — gruba zwierzyna łowna nie pochodzi z obszaru, który z przyczyn zdrowotnych podlega zakazom lub restrykcjom dotyczącym danego gatunku, zgodnie z prawodawstwem unijnym lub krajowym. <p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Rubryka 1.12: Podać numer rejestracyjny lub inny numer identyfikacyjny. Jeżeli nie dotyczy, wpisać „XXX”. — Rubryka I.13: Podać dane dotyczące zakładu przetwórstwa dziczyzny. — Rubryka I.19: Podać właściwy kod CN spośród 0203 11 90, 0203 21 90, 0208 90 30, 0208 90 60 i 0208 90 98. — Rubryka 1.25: Wydanie zaświadczenia do celów spożycia przez ludzi jest zależne od pozytywnego wyniku urzędowej inspekcji w zakładzie przetwórstwa dziczyzny. <p>Część II:</p> <p>Kolor podpisu i pieczęci musi różnić się od koloru druku.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Lokalna jednostka weterynaryjna:</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p style="text-align: right;">Kwalifikacje i tytuł: Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej: Podpis:</p>		

Część II: Zaświadczenie

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 637/2014**z dnia 13 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1979/2006 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na grzyby zakonserwowane pochodzące z Chin**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/01 i (WE) nr 1234/07 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1979/2006 ⁽²⁾ otwarto i ustalono zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich.
- (2) Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową zawarte na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r., odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽³⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2014/116/UE ⁽⁴⁾, przewiduje zwiększenie o 800 ton (waga netto po odsączeniu) przydziału dla Chińskiej Republiki Ludowej w ramach unijnych kontyngentów taryfowych na grzyby zakonserwowane z rodzaju *Agaricus*, objęte kodami CN 0711 51 00, 2003 10 20 i 2003 10 30.
- (3) Podwyższenie kontyngentu taryfowego powinno zostać uwzględnione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1979/2006.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1979/2006.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1979/2006

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1979/2006 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1979/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 91).

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2014, s. 2.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/116/UE z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej (Dz.U. L 64 z 4.3.2014, s. 1).

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wielkość, numery porządkowe i okresy stosowania kontyngentów taryfowych określonych w art. 1 ust. 1 w tonach (waga netto po odsączeniu)

Kraj pochodzenia	Numery porządkowe	Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku
Chiny	Tradycyjni importerzy: 09.4157 Nowi importerzy: 09.4193	29 750
Inne państwa trzecie	Tradycyjni importerzy: 09.4158 Nowi importerzy: 09.4194	5 030”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 638/2014**z dnia 13 czerwca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	62,3
	TR	59,5
	ZZ	60,9
0707 00 05	MK	27,9
	TR	97,7
	ZZ	62,8
0709 93 10	TR	111,5
	ZA	27,3
	ZZ	69,4
0805 50 10	AR	103,3
	TR	120,8
	ZA	116,3
	ZZ	113,5
0808 10 80	AR	102,2
	BR	85,3
	CL	99,7
	CN	98,7
	NZ	133,8
	US	183,9
	UY	168,2
	ZA	128,5
	ZZ	125,0
	0809 10 00	TR
ZZ		254,4
0809 29 00	TR	363,9
	ZZ	363,9
0809 30	MA	135,6
	ZZ	135,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 13 maja 2014 r.

w sprawie zawarcia Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowie o partnerstwie w sprawie połowów

(2014/351/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 15 listopada 2007 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 31/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Republiką Madagaskaru a Wspólnotą Europejską ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową o partnerstwie”).
- (2) Unia Europejska wynegocjowała z Republiką Madagaskaru nowy protokół przyznający statkom UE uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Madagaskaru w zakresie rybołówstwa (zwany dalej „nowym protokołem”).
- (3) Ten nowy protokół został podpisany na mocy decyzji Rady 2012/826/UE ⁽²⁾ i jest stosowany tymczasowo od dnia 28 listopada 2012 r.
- (4) Nowy protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii protokół uzgodniony pomiędzy Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej między Stronami umowie o partnerstwie w sprawie połowów ⁽³⁾ (zwany dalej „Protokołem”).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu unii notyfikacji przewidzianej w art. 16 Protokołu ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/826/UE z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Madagaskaru ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowie o partnerstwie w sprawie połowów i jego tymczasowego stosowania (Dz.U. L 361 z 31.12.2012, s. 11).

⁽³⁾ Tekst protokołu został opublikowany w Dz.U. L 361 z 31.12.2012, s. 12 wraz z decyzją w sprawie jego podpisania.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2014 r.

W imieniu Rady
E. VENIZELOS
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 21 maja 2014 r.
w sprawie wyznaczenia Europejskiej Stolicy Kultury na 2018 rok w Niderlandach

(2014/352/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję nr 1622/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą działanie Wspólnoty na rzecz obchodów „Europejskiej Stolicy Kultury” w latach 2007–2019 ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając sprawozdanie komisji selekcyjnej z września 2013 r. dotyczące procedury selekcji Europejskiej Stolicy Kultury w Niderlandach,

a także mając na uwadze, co następuje:

zważywszy, że kryteria, o których mowa w art. 4 decyzji nr 1622/2006/WE, zostały całkowicie spełnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na Europejską Stolicę Kultury w roku 2018 w Niderlandach wyznacza się miasto Leeuwarden.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 maja 2014 r.

W imieniu Rady

A. KYRIAZIS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 3.11.2006, s. 1.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY**z dnia 21 maja 2014 r.****w sprawie praktycznych i proceduralnych rozwiązań dotyczących mianowania przez Radę trzech ekspertów do zespołu wybierającego i monitorującego na potrzeby działania na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033**

(2014/353/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 445/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającą działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033 i uchylającą decyzję nr 1622/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 6 decyzji nr 445/2014/UE należy utworzyć zespół niezależnych ekspertów (zwany dalej „zespołem”), który będzie prowadził procedurę wyboru i procedurę monitorowania. Zespół ma się składać z dziesięciu ekspertów mianowanych przez instytucje i organy Unii, w tym trzech ekspertów mianowanych przez Radę na okres trzech lat. Jednak przy tworzeniu pierwszego zespołu Rada powinna mianować swoich ekspertów na jeden rok, aby wymiana ekspertów odbywała się stopniowo i by tym samym można było zapobiec utracie doświadczenia i *know-how*.
- (2) Każda z instytucji i każdy z organów mają prawo wybrać ekspertów zgodnie z własnymi procedurami. Jednak w myśl art. 6 ust. 3 akapit pierwszy decyzji nr 445/2014/UE ekspertów należy wybrać z grupy potencjalnych ekspertów europejskich zaproponowanych przez Komisję.
- (3) W myśl art. 6 ust. 3 akapit czwarty decyzji nr 445/2014/UE przy wyborze swoich ekspertów instytucje i organy Unii powinny zapewnić w całym zespole komplementarność kompetencji, zrównoważone pochodzenie geograficzne oraz równowagę płci.
- (4) Rada powinna podjąć decyzję w sprawie praktycznych i proceduralnych rozwiązań dotyczących mianowania trzech ekspertów do zespołu.
- (5) Rozwiązania te powinny być sprawiedliwe, niedyskryminacyjne, przejrzyste i łatwe w realizacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wśród państw członkowskich zorganizowane zostaje losowanie. Udział państw członkowskich w tym losowaniu jest dobrowolny. Aby zminimalizować ryzyko konfliktu interesów, z losowania wyłącza się jednak państwo członkowskie, którego miasto ma zostać wybrane lub ma być monitorowane podczas danej kadencji ekspertów zespołu. Wykaz wyłączonych państw członkowskich, sporządzony zgodnie z tą zasadą, znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.
2. Aby zapewnić szeroki zakres geograficzny, z udziału w losowaniu wyłącza się także państwa członkowskie, które zarekomendowały Radzie ekspertów na poprzednią kadencję.

Artykuł 2

1. Pierwsze trzy wylosowane państwa członkowskie mają prawo zarekomendować po jednym ekspercie.
2. W tym celu każde z tych trzech państw członkowskich wybiera jednego eksperta z zaproponowanej przez Komisję grupy potencjalnych ekspertów europejskich i rekomenduje go do zespołu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 1.

3. Na podstawie tych rekomendacji i po skontrolowaniu rekomendowanych ekspertów przez stosowny organ przygotowawczy Rady Rada mianuje trzech ekspertów, którzy wejdą w skład zespołu wybierającego i monitorującego na okres trzech lat.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3:

a) eksperci do zespołu 2015 zostają mianowani przez Radę na okres jednego roku;

b) uznaje się jednak, że eksperci mianowani na 2015 rok zostali mianowani także na lata 2016–2018.

Dlatego też zgodnie z art. 1 ust. 1 państwa członkowskie, których miasta mają zostać wybrane lub być monitorowane przez zespół 2015 oraz przez zespół 2016–2018, są wyłączone z losowania służącego mianowaniu ekspertów do zespołu 2015.

5. W przypadku rezygnacji, śmierci lub trwałej niezdolności eksperta zespołu do pełnienia swojej funkcji państwo członkowskie, które zarekomendowało tego eksperta, rekomenduje osobę, która będzie go zastępować przez pozostały okres kadencji. Zastosowanie ma procedura, o której mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 maja 2014 r.

W imieniu Rady
A. KYRIAZIS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz państw członkowskich wyłączonych z losowania ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Kadencja ekspertów Rady w zespole	Państwa członkowskie, których miasta podlegają procedurze wyboru lub monitorowania prowadzonej przez zespół ekspertów
ZESPÓŁ 2015	Chorwacja (2020) Irlandia (2020) Grecja (2021) Rumunia (2021)
ZESPÓŁ 2016–2018	Chorwacja (2020) Irlandia (2020) Grecja (2021) Rumunia (2021) Litwa (2022) Luksemburg (2022) Węgry (2023) Zjednoczone Królestwo (2023) Estonia (2024) Austria (2024)
ZESPÓŁ 2019–2021	Chorwacja (2020) Irlandia (2020) Grecja (2021) Rumunia (2021) Litwa (2022) Luksemburg (2022) Węgry (2023) Zjednoczone Królestwo (2023) Estonia (2024) Austria (2024) Słowenia (2025) Niemcy (2025) Słowacja (2026) Finlandia (2026) Łotwa (2027) Portugalia (2027)
ZESPÓŁ 2022–2024	Węgry (2023) Zjednoczone Królestwo (2023) Estonia (2024) Austria (2024) Słowenia (2025) Niemcy (2025) Słowacja (2026) Finlandia (2026) Łotwa (2027) Portugalia (2027) Republika Czeska (2028) Francja (2028) Polska (2029) Szwecja (2029) Cypr (2030) Belgia (2030)

Kadencja ekspertów Rady w zespole	Państwa członkowskie, których miasta podlegają procedurze wyboru lub monitorowania prowadzonej przez zespół ekspertów
ZESPÓŁ 2025–2027	Słowacja (2026) Finlandia (2026) Łotwa (2027) Portugalia (2027) Republika Czeska (2028) Francja (2028) Polska (2029) Szwecja (2029) Cypr (2030) Belgia (2030) Malta (2031) Hiszpania (2031) Bułgaria (2032) Dania (2032) Niderlandy (2033) Włochy (2033)
ZESPÓŁ 2028–2030	Polska (2029) Szwecja (2029) Cypr (2030) Belgia (2030) Malta (2031) Hiszpania (2031) Bułgaria (2032) Dania (2032) Niderlandy (2033) Włochy (2033)
ZESPÓŁ 2031–2033	Bułgaria (2032) Dania (2032) Niderlandy (2033) Włochy (2033)

⁽¹⁾ Wykaz oparty na kolejności państw, których miasta są uprawnione do otrzymania tytułu Europejskiej Stolicy Kultury; kolejność tę ustanowiono w kalendarzu załączonym do decyzji nr 445/2014/UE.

⁽²⁾ W myśl art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji z losowania wyłączone są także państwa członkowskie, które zarekomendowały Radzie ekspertów na poprzednią kadencję.

DECYZJA RADY
z dnia 12 czerwca 2014 r.
w sprawie mianowania członka Komitetu Naukowo-Technicznego

(2014/354/Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 134,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2013/412/Euratom⁽¹⁾ Rada mianowała członków Komitetu Naukowo-Technicznego (zwanego dalej „komitetem”) na okres od dnia 25 lipca 2013 r. do dnia 24 lipca 2018 r.
- (2) W następstwie rezygnacji Edouarda SINNERA zwolniło się stanowisko członka komitetu. Należy zatem mianować nowego członka na pozostały okres kadencji Edouarda SINNERA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Roland ZEYEN zostaje niniejszym mianowany członkiem Komitetu Naukowo-Technicznego na okres do dnia 24 lipca 2018 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady
Y. MANIATIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/412/Euratom z dnia 22 lipca 2013 r. dotycząca odnowienia członkostwa członków Komitetu Naukowo-Technicznego oraz uchylająca decyzję z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie mianowania członków Komitetu Naukowo-Technicznego (Dz.U. L 205 z 1.8.2013, s. 11).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3772)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/355/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych oraz uchylając dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 1 akapit czwarty i art. 29 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 96/23/WE ustanowiono środki monitorowania substancji i grup pozostałości wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy. W dyrektywie tej ustanowiono wymóg, by państwa trzecie, z których państwom członkowskim wolno przywozić zwierzęta i produkty zwierzęce objęte tą dyrektywą, przedkładały plan monitorowania pozostałości zawierający wymagane gwarancje. Plan taki powinien obejmować przynajmniej grupy pozostałości oraz substancje wymienione we wspomnianym załączniku I.
- (2) Decyzją Komisji 2011/163/UE ⁽²⁾ zatwierdzono plany, o których mowa w art. 29 dyrektywy 96/23/WE („plany”), przedłożone przez niektóre państwa trzecie wymienione w wykazie w załączniku do tej decyzji w odniesieniu do zwierząt i produktów zwierzęcych wymienionych w tym wykazie.
- (3) W świetle ostatnich planów przedłożonych przez niektóre państwa trzecie i dodatkowych informacji otrzymanych przez Komisję konieczne jest zaktualizowanie wykazu państw trzecich, z których państwom członkowskim wolno przywozić niektóre zwierzęta i produkty zwierzęce określone w dyrektywie 96/23/WE i które są obecnie wymienione w załączniku do decyzji 2011/163/UE („wykaz”).
- (4) Wyspy Pitcairn przedłożyły Komisji plan w odniesieniu do miodu. Plan ten zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. W związku z tym wpis dotyczący Wysp Pitcairn w odniesieniu do miodu powinien zostać włączony do wykazu.
- (5) Rwanda przedłożyła Komisji plan dotyczący miodu. Plan ten zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. W związku z tym wpis dotyczący Rwandy w odniesieniu do miodu powinien zostać włączony do wykazu.
- (6) Ukraina przedłożyła Komisji plan w odniesieniu do bydła i świń. Plan ten zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. W związku z tym wpisy dotyczące Ukrainy w odniesieniu do bydła i świń powinny zostać włączone do wykazu.
- (7) Zjednoczone Emiraty Arabskie są obecnie ujęte w wykazie w odniesieniu do akwakultury i mleka (wyłącznie mleka wielbłądziego). Zjednoczone Emiraty Arabskie nie przedstawiły jednak planu wymaganego przepisami art. 29 dyrektywy 96/23/WE w odniesieniu do akwakultury. W związku z tym wpis dotyczący Zjednoczonych Emiratów Arabskich powinien zostać usunięty z wykazu.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/163/UE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/163/UE z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 40).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2011/163/UE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ kozy	Świnie	Koniowa- te	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
AD	Andora	X	X		X								
AE	Zjednoczone Emiraty Arab- skie							X (1)					
AL	Albania		X				X		X				
AM	Armenia												X
AR	Argentyna	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australia	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bośnia i Hercegowina					X	X	X	X				X
BD	Bangladesz						X						
BN	Brunei						X						
BR	Brazylia	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X			X							X	
BY	Białoruś				X (2)		X	X	X				
BZ	Belize						X						
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Szwajcaria	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Chiny					X	X		X	X			X
CO	Kolumbia						X						
CR	Kostaryka						X						

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ kozy	Świnie	Koniowa- te	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
CU	Kuba						X						X
EC	Ekwador						X						
ET	Etiopia												X
FK	Falklandy	X	X										
FO	Wyspy Owcze						X						
GH	Ghana												X
GM	Gambia						X						
GL	Grenlandia		X								X	X	
GT	Gwatemala						X						X
HN	Honduras						X						
ID	Indonezja						X						
IL	Izrael					X	X	X	X			X	X
IN	Indie						X		X				X
IR	Iran						X						
JM	Jamajka												X
JP	Japonia	X					X						
KE	Kenia							X ⁽¹⁾					
KG	Kirgistan												X
KR	Korea Południowa						X						
LB	Liban												X
LK	Sri Lanka						X						
MA	Maroko						X						
MD	Mołdawia					X	X		X				X

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ kozy	Świnie	Koniowa- te	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
ME	Czarnogóra	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaskar						X						X
MK	była jugosłowiańska repu- blika Macedonii (*)	X	X	X		X	X	X	X		X		X
MU	Mauritius						X						
MX	Meksyk				X		X		X				X
MY	Malezja					X (3)	X						
MZ	Mozambik						X						
NA	Namibia	X	X								X		
NC	Nowa Kaledonia	X (3)					X				X	X	X
NI	Nikaragua						X						X
NZ	Nowa Zelandia	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Polinezja Francuska												X
PH	Filipiny						X						
PN	Wyspy Pitcairn												X
PY	Paragwaj	X											
RS	Serbia (5)	X	X	X	X (2)	X	X	X	X		X		X
RU	Rosja	X	X	X		X		X	X			X (6)	X
RW	Rwanda												X
SA	Arabia Saudyjska						X						
SG	Singapur	X (3)	X (3)	X (3)		X (3)	X	X (3)					

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ kozy	Świnie	Koniowa- te	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
SM	San Marino	X		X ⁽³⁾									X
SR	Surinam						X						
SV	Salwador												X
SZ	Suazi	X											
TH	Tajlandia					X	X						X
TN	Tunezja					X	X				X		
TR	Turcja					X	X	X	X				X
TW	Tajwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina	X		X		X	X	X	X				X
UG	Uganda						X						X
US	Stany Zjednoczone	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Urugwaj	X	X		X		X	X			X		X
VE	Wenezuela						X						
VN	Wietnam						X						X
ZA	Republika Południowej Afryki										X	X	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

(1) Wyłącznie mleko wielbłądzie.

(2) Wywóz do Unii żywych koniowatych na ubój (wyłącznie zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność).

(3) Państwa trzecie stosujące wyłącznie surowiec z państwa członkowskiego albo z innego państwa trzeciego zatwierzonego w odniesieniu do przywozu takiego surowca do Unii, zgodnie z art. 2.

(4) Była jugosłowiańska republika Macedonii; ostateczna nazwa tego państwa zostanie ustalona w wyniku negocjacji prowadzonych obecnie w ONZ.

(5) Bez Kosowa (użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat deklaracji niepodległości Kosowa).

(6) Dotyczy wyłącznie reniferów z regionów murmańskiego i jamalsko-nienieckiego.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/138/UE w odniesieniu do warunków dotyczących wprowadzania do Unii i przemieszczania przez jej terytorium określonych roślin, mających na celu zapobieżenie wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenieniu się w Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3798)

(2014/356/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej artykuł 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2012/138/UE ⁽²⁾ zezwolono na wprowadzanie do Unii roślin, które były uprawiane przez okres co najmniej dwóch lat przed wywozem w miejscu produkcji określonym jako wolne od organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) (zwanego dalej: „przedmiotowym organizmem”).
- (2) Z informacji dostarczonych przez Chiny wynika, że rośliny młodsze niż dwa lata, które były stale uprawiane w miejscu produkcji określonym jako wolne od przedmiotowego organizmu, ale nieznajdującym się w obszarze wolnym od agrofaga, nie stwarzają dodatkowego ryzyka wprowadzenia tego organizmu. Należy zatem zezwolić również na przywóz takich roślin.
- (3) Należy ponadto zezwolić na wprowadzanie takich roślin z innych państw trzecich oraz na ich przemieszczanie w Unii.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji wykonawczej 2012/138/UE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej 2012/138/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/138/UE z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) (Dz.U. L 64 z 3.3.2012, s. 38).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji wykonawczej 2012/138/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wprowadzające w części A pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) rośliny te były uprawiane przez okres co najmniej dwóch lat przed wywozem — lub w przypadku roślin młodszych niż dwa lata były stale uprawiane — w miejscu produkcji określonym jako wolne od organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) zgodnie z międzynarodowymi normami dla środków fitosanitarnych.”;

b) zdanie wprowadzające w części B pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) rośliny te były uprawiane przez okres co najmniej dwóch lat przed wywozem — lub w przypadku roślin młodszych niż dwa lata były stale uprawiane — w miejscu produkcji określonym jako wolne od organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) zgodnie z międzynarodowymi normami dla środków fitosanitarnych.”;

2) zdanie wprowadzające w sekcji 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„Określone rośliny pochodzące ⁽¹⁾ z wyznaczonych obszarów w Unii można przemieszczać w obrębie Unii jedynie, jeśli towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z dyrektywą Komisji 92/105/EWG ⁽²⁾ oraz jeśli były uprawiane przez okres co najmniej dwóch lat poprzedzających przemieszczenie — lub w przypadku roślin młodszych niż dwa lata były stale uprawiane — w miejscu produkcji.”.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 13 czerwca 2014 r.****w sprawie zgodności norm europejskich serii EN 957 (części 2 i 4–10) i EN ISO 20957 (część 1) dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego oraz dziesięciu norm europejskich dotyczących sprzętu gimnastycznego z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/357/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE ustanawia się wymóg, by producenci wprowadzali na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.
- (2) Na podstawie art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2001/95/WE produkt uważa się za bezpieczny w zakresie zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odnośnymi normami krajowymi, jeżeli spełnia on dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 4 ust. 2 wymienionej dyrektywy.
- (3) Na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE normy europejskie ustanawiane są przez europejskie organy normalizacyjne na podstawie zleceń sporządzanych przez Komisję.
- (4) Na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE Komisja zobowiązana jest publikować odniesienia do takich norm.
- (5) W dniu 27 lipca 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/476/UE w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać normy europejskie dotyczące stacjonarnego sprzętu treningowego na podstawie dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (6) W dniu 5 września 2012 r. Komisja wydała europejskim organom normalizacyjnym zlecenie normalizacji nr M/506 dotyczące opracowania norm europejskich dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego w celu uwzględnienia głównych zagrożeń związanych z takim sprzętem zgodnie z zasadą, że w zwykłych, racjonalnych i przewidywalnych warunkach stosowania ryzyko obrażeń ciała lub narażenia zdrowia i bezpieczeństwa powinno być minimalizowane poprzez konstrukcję lub zabezpieczenia takiego sprzętu. W zleceniu wystąpiono o uwzględnienie następujących zagadnień: stabilności sprzętu wolnostojącego, ostrych krawędzi i zadziórów, końcówek cylindrycznych, punktów groźących zgnieceniem, przecięciem, obracających się lub poruszających się ruchem posuwisto-zwrotnym w dostępnym obszarze, ciężarków, drogi dojścia i wyjścia, mechanizmów regulacyjnych i blokujących, lin, pasów i łańcuchów, linek i krawędzi linowych, przewodnic lin i pasów, punktów groźących wciągnięciem, miejsc chwytania, wbudowanych, dodatkowych i obrotowych uchwytów, bezpieczeństwa elektrycznego i urządzenia służącego do unieruchamiania przez odcięcie poboru mocy.
- (7) Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął serię norm europejskich (EN 957 części 2 i 4–10) oraz normę europejską EN ISO 20957 (część 1), które to normy dotyczą stacjonarnego sprzętu treningowego i objęte są zakresem zlecenia Komisji.
- (8) Normy europejskie serii EN 957 części 2 i 4–10 i EN ISO 20957 (część 1) dotyczące stacjonarnego sprzętu treningowego stanowią realizację zlecenia M/506 i są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienia do nich należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) W dniu 27 lipca 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/479/UE w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących sprzętu gimnastycznego wymogów bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2011, s. 16.⁽³⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2011, s. 13.

- (10) W dniu 5 września 2012 r. Komisja wydała europejskim organom normalizacyjnym zlecenie normalizacji nr M/507 dotyczące opracowania norm europejskich dotyczących sprzętu gimnastycznego w celu uwzględnienia głównych zagrożeń związanych z takim sprzętem, tj. zagrożeń wynikających z niewystarczającej nośności sprzętu, utraty stabilności sprzętu, wykorzystywania energii elektrycznej i obwodów elektrycznych, wykorzystywanej energii mechanicznej lub wodnej, używania sprzętu jako takiego, w tym upadków, zranień, uwięzienia, uduszenia, zderzeń i przeciążenia organizmu, dostępu do sprzętu, w tym dostępu do wadliwego sprzętu i dostępu w sytuacjach wyjątkowych, ewentualnych interakcji sprzętu z osobami przypadkowymi (np. publicznością), niedostatecznej konserwacji, montażu, demontażu i obsługi sprzętu oraz narażenia na substancje chemiczne.
- (11) Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął dziesięć norm europejskich dotyczących sprzętu gimnastycznego, które są objęte zakresem zlecenia Komisji.
- (12) Normy te stanowią realizację zlecenia M/507 i są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienia do nich należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na podstawie przepisów dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące normy europejskie są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE w odniesieniu do zagrożeń, które obejmują:

- a) EN 20957-1:2013 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-1:2013)”;
- b) EN 957-2:2003 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 2: Sprzęt do treningu siłowego oraz dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- c) EN 957-4:2006+A1:2010 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 4: Ławy do ćwiczeń siłowych, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- d) EN 957-5:2009 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 5: Rowery treningowe stacjonarne i sprzęt treningowy dla górnych partii ciała z użyciem korb, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- e) EN 957-6:2010 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 6: Bieżnie ruchome, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- f) EN 957-7:1998 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 7: Trenażery wioślarskie, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- g) EN 957-8:1998 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 8: Pedałowe symulatory chodu, symulatory wchodzenia na schody i pedałow symulatory wspinania się — Dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- h) EN 957-9:2003 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 9: Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- i) EN 957-10:2005 „Stacjonarny sprzęt treningowy — Część 10: Rowery treningowe ze stałym kołem lub bez wolnego biegu, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- j) EN 913:2008 „Sprzęt gimnastyczny — Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- k) EN 914:2008 „Sprzęt gimnastyczny — Poręcze równoległe i poręcze kombinowane asymetryczne/równoległe — Wymagania i metody badań obejmujące bezpieczeństwo”;
- l) EN 915:2008 „Sprzęt gimnastyczny — Poręcze asymetryczne — Wymagania i metody badań obejmujące bezpieczeństwo”;
- m) EN 916:2003 „Sprzęt gimnastyczny — Skrzynie do skoków — Wymagania i metody badań obejmujące bezpieczeństwo”;

- n) EN 12196:2003 „Sprzęt gimnastyczny — Konie i kozły — Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań”;
- o) EN 12197:1997 „Sprzęt gimnastyczny — Drążki — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- p) EN 12346:1998 „Sprzęt gimnastyczny — Drabinki przyścienne, drabiny kratowe i drabinki do wspinania się — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;
- q) EN 12432:1998 „Sprzęt gimnastyczny — Równoważnie — Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań”;
- r) EN 12655:1998 „Sprzęt gimnastyczny — Kółka — Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań”;
- s) EN 13219:2008 „Sprzęt gimnastyczny — Trampoliny — Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań”.

Artykuł 2

Odniesienia do norm: EN ISO 20957-1:2013, EN 957-2:2003, EN 957-4:2006+A1:2010, EN 957-5:2009, EN 957-6:2010, EN 957-7:1998, EN 957-8:1998, EN 957-9:2003, EN 957-10:2005, EN 913:2008, EN 914:2008, EN 915:2008, EN 916:2003, EN 12196:2003, EN 12197:1997, EN 12346:1998, EN 12432:1998, EN 12655:1998 oraz EN 13219:2008 publikuje się w części C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 13 czerwca 2014 r.**

w sprawie zgodności normy europejskiej EN 16281:2013 dotyczącej urządzeń blokujących do okien i drzwi balkonowych zapewniających bezpieczeństwo dzieciom, montowanych przez klienta z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesienia do tej normy w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/358/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE ustanawia się wymóg, by producenci wprowadzali na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.
- (2) Na podstawie art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2001/95/WE produkt uważa się za bezpieczny w zakresie zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odnośnymi normami krajowymi, jeżeli spełnia on dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 4 ust. 2 wymienionej dyrektywy.
- (3) Na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE normy europejskie ustanawiane są przez europejskie organy normalizacyjne na podstawie zleceń sporządzanych przez Komisję.
- (4) Na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE Komisja zobowiązana jest publikować odniesienia do takich norm.
- (5) W dniu 7 stycznia 2010 r. Komisja przyjęła decyzję 2010/11/UE w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące zabezpieczonych przed dziećmi urządzeń do samodzielnego montażu blokujących okna i drzwi balkonowe zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE ⁽²⁾.
- (6) W dniu 10 maja 2010 r. Komisja wydała europejskim organom normalizacyjnym zlecenie normalizacji nr M/465 dotyczące opracowania normy europejskiej dotyczącej urządzeń blokujących do okien i drzwi balkonowych zapewniających bezpieczeństwo dzieciom, montowanych przez klienta w celu wyeliminowania ryzyka udławienia małymi częściami, ryzyka zranienia o ostre krawędzie i wystające części oraz ryzyka uwięzienia palców. W zleceniu wystąpiono ponadto o określenie odpowiednich testów zapewniania bezpieczeństwa dzieciom przez urządzenia blokujące w celu zapewnienia strukturalnej integralności tych urządzeń w przewidywanym okresie ich użytkowania, jak również zapewnienia odporności tych urządzeń na zużywanie się i warunki pogodowe.
- (7) W odpowiedzi na zlecenie Komisji Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął normę europejską EN 16281:2013 dotyczącą urządzeń blokujących do okien i drzwi balkonowych zapewniających bezpieczeństwo dzieciom, montowanych przez klienta.
- (8) Norma europejska EN 16281:2013 stanowi realizację zlecenia M/465 i jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na podstawie przepisów dyrektywy 2001/95/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.2010, s. 91.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Norma europejska EN 16281:2013 „Wyroby służące ochronie dzieci — Urządzenia blokujące do okien i drzwi balkonowych zapewniające bezpieczeństwo dzieciom, montowane przez klienta — Wymagania i metody badań dotyczące bezpieczeństwa” spełnia ogólny wymóg bezpieczeństwa przewidziany w dyrektywie 2001/95/WE w odniesieniu do zagrożeń, które obejmuje.

Artykuł 2

Odniesienie do normy EN 16281:2013 publikuje się w części C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 13 czerwca 2014 r.****w sprawie zgodności norm europejskich EN 15649-1:2009+A2:2013 oraz EN 15649-6:2009+A1:2013 dotyczących przedmiotów rekreacyjnych pływających stosowanych na wodzie i w wodzie z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikacji odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/359/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE ustanawia się wymóg, by producenci wprowadzali na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.
- (2) Na podstawie art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2001/95/WE produkt uważa się za bezpieczny w zakresie zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odnośnymi normami krajowymi, jeżeli spełnia on dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 4 ust. 2 wymienionej dyrektywy.
- (3) Na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE normy europejskie ustanawiane są przez europejskie organy normalizacyjne na podstawie zleceń sporządzanych przez Komisję.
- (4) Na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE Komisja zobowiązana jest publikować odniesienia do takich norm.
- (5) W dniu 21 kwietnia 2005 r. Komisja przyjęła decyzję 2005/323/WE w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie w odniesieniu do pływających artykułów rekreacyjnych przeznaczonych do używania na lub w wodzie zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (6) W dniu 6 września 2005 r. Komisja wydała europejskim organom normalizacyjnym zlecenie normalizacji M/372 dotyczące opracowania norm europejskich w celu uwzględnienia głównych zagrożeń związanych z przedmiotami rekreacyjnymi pływającymi stosowanymi na wodzie i w wodzie, a mianowicie wypadków utonięcia lub podtopienia, a także innych zagrożeń, w tym wynikających z konstrukcji produktów, takich jak odpłynięcie, utrata kontaktu z przedmiotem, upadek z dużej wysokości, uwięzienie lub zaplątanie się nad lub pod powierzchnią wody, nagła utrata pływalności, wywrotki, szok termiczny, jak również zagrożenia związane z używaniem tych przedmiotów, takie jak zderzenie i uderzenie oraz zagrożenia związane z wiatrem, prądami oraz pływami morskimi.
- (7) W odpowiedzi na zlecenie Komisji Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął serię norm europejskich (EN 15649 części 1–7) dotyczących przedmiotów rekreacyjnych pływających, a w dniu 18 lipca 2013 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2013/390/UE ⁽³⁾, w której stwierdzono, że normy europejskie EN 15649 (części 1–7) dotyczące przedmiotów rekreacyjnych pływających spełniają ogólny wymóg bezpieczeństwa przewidziany w dyrektywie 2001/95/WE dla zagrożeń, których dotyczą, a odniesienia do nich opublikowano w części C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.
- (8) Od tego czasu CEN dokonał zmiany następujących norm europejskich dotyczących przedmiotów rekreacyjnych pływających stosowanych na wodzie i w wodzie: EN 15649-1:2009+A2:2013 oraz EN 15649-6:2009+A1:2013.
- (9) Normy europejskie EN 15649-1:2009+A2:2013 oraz EN 15649-6:2009+A1:2013 stanowią realizację zlecenia M/372 i są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienia do nich należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 23.4.2005, s. 39.⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 19.7.2013, s. 22.

- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na podstawie przepisów dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące normy europejskie spełniają ogólny wymóg bezpieczeństwa określony w dyrektywie 2001/95/WE w odniesieniu do zagrożeń, które obejmują:

- a) EN 15649-1:2009+A2:2013 „Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie — Część 1: Klasyfikacja, materiały, wymagania ogólne i metody badań”;
- b) EN 15649-6:2009+A1:2013 „Przedmioty rekreacyjne pływające stosowane na wodzie i w wodzie — Część 6: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań urządzeń klasy D”.

Artykuł 2

Odniesienia do norm EN 15649-1:2009+A2:2013 oraz EN 15649-6:2009+A1:2013 publikuje się w części C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 14 kwietnia 2014 r.****w sprawie ustanowienia Administracyjnej Rady Odwoławczej i jej regulaminu operacyjnego****(EBC/2014/16)**

(2014/360/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 Administracyjna Rada Odwoławcza prowadzi wewnętrzny administracyjny przegląd decyzji podjętych przez Europejski Bank Centralny (EBC) w ramach wykonywania uprawnień powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 po otrzymaniu wniosku o przegląd złożonego zgodnie z art. 24 ust. 5.
- (2) Zgodnie z art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC przyjmuje przepisy operacyjne Administracyjnej Rady Odwoławczej, które podaje się do wiadomości publicznej.
- (3) Zgodnie z art. 24 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 ustanowienie Administracyjnej Rady Odwoławczej pozostaje bez uszczerbku dla prawa do wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z Traktatami.
- (4) Przegląd dokonywany przez Administracyjną Radę Odwoławczą jest przeglądem opcjonalnym, dostępnym dla osób, do których skierowana jest decyzja EBC wydana na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, lub których taka decyzja bezpośrednio i indywidualnie dotyczy, przed wniesieniem sprawy do Trybunału Sprawiedliwości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ WSTĘPNY

Artykuł 1

Charakter uzupełniający

Niniejsza decyzja uzupełnia Regulamin Europejskiego Banku Centralnego. Terminy użyte w niniejszej decyzji mają takie samo znaczenie jak w Regulaminie Europejskiego Banku Centralnego.

ROZDZIAŁ I

ADMINISTRACYJNA RADA ODWOŁAWCZA

Artykuł 2

Ustanowienie

Niniejszym ustanawia się Administracyjną Radę Odwoławczą (zwaną dalej "Radą Odwoławczą").

Artykuł 3

Skład

1. W skład Rady Odwoławczej wchodzi pięciu członków zastępowanych przez dwóch zastępców na zasadach określonych w ust. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

2. Członkowie Rady Odwoławczej i dwaj zastępcy wybierani są spośród osób wysoko cenionych, będących obywatelami państw członkowskich i mających udokumentowaną odpowiednią wiedzę i zawodowe doświadczenie, również w zakresie nadzoru, na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości lub innych usług finansowych. Nie mogą oni być członkami aktualnego personelu EBC, właściwych organów krajowych lub innych krajowych lub unijnych instytucji, organów, urzędów, biur i agencji zaangażowanych w wykonywanie zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

3. Dwaj zastępcy zastępują tymczasowo członków Rady Odwoławczej w przypadku ich przejściowej niezdolności do pełnienia obowiązków, śmierci, rezygnacji lub usunięcia ze stanowiska, a także gdy w kontekście konkretnego wniosku o przegląd decyzji zachodzi poważna obawa, że zaistnieje konflikt interesów. Konflikt interesów zachodzi, jeśli prywatne lub osobiste interesy członka Rady Odwoławczej mogłyby wywrzeć wpływ lub stwarzać wrażenie, że mogą wywrzeć wpływ na bezstronne i obiektywne wykonywanie przez niego obowiązków.

Artykuł 4

Powołanie

1. Członków Rady Odwoławczej i dwóch zastępców powołuje Rada Prezesów EBC, zapewniając w najszerszym możliwym zakresie odpowiednią równowagę geograficzną i równowagę płci względem państw członkowskich.

2. Po opublikowaniu zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Zarząd, po wysłuchaniu Rady ds. Nadzoru, przedstawia nominacje na członków Rady Odwoławczej i dwóch zastępców Radzie Prezesów nie później niż na miesiąc przed posiedzeniem Rady Prezesów, na którym ma zostać przyjęta decyzja dotycząca powołania.

3. Kadencja członków Rady Odwoławczej i dwóch zastępców trwa pięć lat, z możliwością jednorazowego przedłużenia.

4. Członkowie Rady Odwoławczej i dwaj zastępcy działają niezależnie i w interesie publicznym. Nie podlegają oni żadnym instrukcjom i składają jawną deklarację dotyczącą zobowiązań oraz jawną deklarację wskazującą wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zostać uznane za szkodzące ich niezależności, lub brak takich interesów.

5. Warunki powołania członków Rady Odwoławczej i ich zastępców określa Rada Prezesów.

Artykuł 5

Przewodniczący i wiceprzewodniczący

1. Rada Odwoławcza wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.

2. Przewodniczący zapewnia funkcjonowanie Rady Odwoławczej, sprawne prowadzenie przeglądów decyzji i przestrzeganie regulaminu operacyjnego.

3. Wiceprzewodniczący wspiera przewodniczącego w wykonywaniu jego obowiązków oraz zastępuje go, jeśli przewodniczący nie może pełnić obowiązków lub na jego żądanie, w celu zapewnienia funkcjonowania Rady Odwoławczej.

Artykuł 6

Sekretarz Rady Odwoławczej

1. Sekretarz Rady ds. Nadzoru działa jako sekretarz Rady Odwoławczej (zwany dalej "sekretarzem").

2. Sekretarz jest odpowiedzialny za przygotowanie sprawnego prowadzenia przeglądów decyzji, organizację prowadzonych przez Radę Odwoławczą wysłuchań wstępnych i wysłuchań, sporządzanie dokumentów na potrzeby toczących się postępowań, prowadzenie rejestru przeglądów i zapewnianie innego rodzaju wsparcia w odniesieniu do przeglądów.

3. EBC zapewnia Radzie Odwoławczej odpowiednią pomoc, w tym wiedzę fachową z zakresu prawa, w celu wsparcia procesu oceny wykonywania przez EBC uprawnień powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

ROZDZIAŁ II

WNIOSEK O PRZEGLĄD

Artykuł 7

Powiadomienie o przeglądzie

1. Każda osoba fizyczna lub prawna, do której skierowana jest decyzja EBC wydana na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub której taka decyzja bezpośrednio i indywidualnie dotyczy, a która pragnie złożyć wniosek o przeprowadzenie wewnętrznego administracyjnego przeglądu tej decyzji (zwana dalej "wnioskodawcą"), składa sekretarzowi powiadomienie o przeglądzie, wskazujące na tę decyzję. Powiadomienie należy złożyć w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej.
2. Sekretarz bezzwłocznie potwierdza otrzymanie powiadomienia o przeglądzie.
3. Powiadomienie o przeglądzie należy złożyć w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania przez wnioskodawcę powiadomienia o decyzji EBC, lub w braku takiego powiadomienia, od dnia, kiedy wnioskodawca dowiedział się o decyzji.
4. Zaskarżoną decyzję dołącza się do powiadomienia o przeglądzie, które oprócz tego zawiera: a) podstawy, na których oparty jest wniosek o przegląd; b) jeśli składany jest wniosek o zawieszenie wykonania decyzji, uzasadnienie tego żądania; c) kopie wszelkich dokumentów, na jakie wnioskodawca zamierza się powoływać, oraz d) w przypadkach, gdy wniosek o przegląd jest dłuższy niż 10 stron, streszczenie zawartości punktów od a) do c).
5. Powiadomienie o przeglądzie powinno jasno wskazywać pełne dane kontaktowe wnioskodawcy, aby umożliwić sekretarzowi komunikowanie się z nim lub — jeżeli zajdzie taka konieczność — z jego pełnomocnikiem. Sekretarz przesyła potwierdzenie otrzymania powiadomienia wraz z informacją, czy powiadomienie jest kompletne.
6. Wnioskodawca może w każdym czasie wycofać powiadomienie o przeglądzie, składając sekretarzowi powiadomienie o wycofaniu.
7. Otrzymane przez sekretarza powiadomienia o przeglądzie wraz z załącznikami bezzwłocznie przekazuje się drogą wewnętrzną, w celu umożliwienia przedstawicielowi EBC wzięcia udziału w postępowaniu.

Artykuł 8

Sprawozdawca

Po otrzymaniu powiadomienia o przeglądzie Przewodniczący wyznacza spośród członków Rady Odwoławczej, włączając Przewodniczącego, sprawozdawcę na potrzeby dokonania przeglądu. Przy wyznaczaniu sprawozdawcy Przewodniczący bierze pod uwagę szczególną wiedzę fachową, jaką dysponuje każdy z członków Rady Odwoławczej.

Artykuł 9

Skutek zawieszający

1. Złożenie powiadomienia o przeglądzie nie powoduje zawieszenia stosowania zaskarżonej decyzji, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Z zastrzeżeniem ust. 1, Rada Prezesów, na wniosek Rady Odwoławczej, może postanowić o zawieszeniu stosowania zaskarżonej decyzji, jeżeli wniosek o przegląd jest dopuszczalny oraz nie jest oczywiście bezzasadny, a z jego treści wynika, że natychmiastowe stosowanie decyzji może spowodować nieodwracalną szkodę. Rada Prezesów podejmuje decyzję w sprawie zawieszenia stosowania zaskarżonej decyzji po wysłuchaniu opinii Rady ds. Nadzoru zgodnie ze stosownymi procedurami.
3. Procedury określone w niniejszym regulaminie operacyjnym, w tym również te określone w art. 12 i 14 w odniesieniu do zarządzeń i wysłuchań, mają zastosowanie przy rozstrzygnięciu wszystkich kwestii dotyczących zawieszenia stosowania decyzji.

ROZDZIAŁ III

PRZEGLĄD*Artykuł 10***Zakres przeglądu dokonywanego przez Radę Odwoławczą**

1. Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 zakres przeglądu obejmuje proceduralną i merytoryczną zgodność danej decyzji z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013.
2. Przegląd dokonywany przez Radę Odwoławczą ograniczony jest do zbadania podstaw powołanych przez wnioskodawcę w powiadomieniu o przeglądzie.

*Artykuł 11***Dopuszczalność wniosku o przegląd**

1. Rada Odwoławcza określa, czy — oraz w jakim zakresie — wniosek o przegląd jest dopuszczalny przed zbadaniem, czy jest on prawnie uzasadniony. Jeżeli Rada Odwoławcza stwierdzi, że wniosek jest w całości lub w części niedopuszczalny, ocenę tę zamieszcza w opinii sporządzanej zgodnie z art. 17.
2. Nie jest dopuszczalne złożenie powiadomienia o przeglądzie w odniesieniu do nowej decyzji Rady Prezesów, o jakiej mowa w art. 24 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

*Artykuł 12***Zarządzenia**

Przewodniczący, w imieniu Rady Odwoławczej, może wydawać zarządzenia w celu zapewnienia sprawnego prowadzenia przeglądów decyzji, w tym zarządzenia dotyczące przedstawienia dokumentów lub udzielenia informacji. Sekretarz przesyła te zarządzenia właściwym stronom. Przewodniczący może konsultować się z pozostałymi członkami Rady przy wydawaniu zarządzeń.

*Artykuł 13***Niewykonanie zarządzeń lub nieprzestrzeżenie przepisów**

1. W przypadku gdy wnioskodawca bez uzasadnionej przyczyny nie wykona zarządzenia Rady Odwoławczej lub nie zastosuje się do przepisów niniejszego regulaminu operacyjnego, Rada Odwoławcza może nakazać mu zapłatę wszelkich kosztów wynikających ze spowodowanego tym opóźnienia.
2. Przed wydaniem zarządzenia zgodnie z ust. 1 Rada Odwoławcza powiadomi wnioskodawcę, aby umożliwić mu zajęcie stanowiska przeciwko wydaniu takiego zarządzenia.

*Artykuł 14***Wysłuchanie**

1. Rada Odwoławcza może zarządzić wysłuchanie, jeżeli uzna to za niezbędne w celu przeprowadzenia rzetelnej oceny przeglądu. Wnioskodawca i EBC zostaną wezwani do ustnego przedstawienia swoich argumentów.
2. Przewodniczący wydaje zarządzenia w sprawie wezwania na wysłuchanie, jego formy i daty.
3. Wysłuchanie przeprowadza się w siedzibie EBC, w obecności sekretarza. Wysłuchanie nie jest jawne dla osób trzecich.
4. W wyjątkowych przypadkach Przewodniczący może odroczyć wysłuchanie na wniosek wnioskodawcy, EBC lub z własnej inicjatywy.
5. Jeżeli strona poinformowana o terminie wysłuchania nie zgłosi się, Rada Odwoławcza może prowadzić postępowanie pod jej nieobecność.

*Artykuł 15***Dowody**

1. Wnioskodawca może zwrócić się do Rady Odwoławczej o pozwolenie na przedstawienie w formie pisemnej dowodów z zeznań świadków lub ekspertów.
2. Wnioskodawca może zwrócić się do Rady Odwoławczej o pozwolenie na wezwanie świadka lub eksperta, którzy złożyli zeznania na piśmie, celem przedstawienia ustnych dowodów podczas wysłuchania. Również EBC może zwrócić się do Rady Odwoławczej o pozwolenie na wezwanie świadka lub eksperta, celem przedstawienia ustnych dowodów podczas wysłuchania.
3. Rada Odwoławcza udziela pozwolenia jedynie wtedy, gdy uważa to za niezbędne dla sprawiedliwego rozstrzygnięcia przeglądu.
4. Świadkowie i eksperci są przesłuchiwani przez Radę Odwoławczą. Dowód z zeznań świadków przeprowadza się w czasie określonym pozwoleniem. Wnioskodawca ma prawo zadawania pytań świadkom wezwanym przez EBC, gdy jest to niezbędne dla sprawiedliwego rozstrzygnięcia przeglądu.

ROZDZIAŁ IV

PROCES DECYZYJNY*Artykuł 16***Opinia w sprawie przeglądu**

1. Rada Odwoławcza przyjmuje opinię w sprawie przeglądu w terminie stosownym do pilności sprawy, lecz nie później niż dwa miesiące od dnia otrzymania powiadomienia o przeglądzie.
2. Opinia zawiera wskazania dotyczące tego, czy pierwotna decyzja powinna zostać uchylona, zastąpiona decyzją o identycznej treści lub zmieniona. W tym ostatnim przypadku opinia zawiera propozycje niezbędnych zmian.
3. Opinię przyjmuje się większością przynajmniej trzech członków Rady Odwoławczej.
4. Opinia jest sporządzana na piśmie i zawiera uzasadnienie; przesyła się ją bezzwłocznie Radzie ds. Nadzoru.
5. Opinia nie jest wiążąca dla Rady ds. Nadzoru i Rady Prezesów.

*Artykuł 17***Przygotowanie projektu nowej decyzji**

1. Rada ds. Nadzoru dokonuje oceny opinii Rady Odwoławczej i przedkłada Radzie Prezesów projekt nowej decyzji. Ocena Rady ds. Nadzoru nie jest ograniczona do zbadania określonych w powiadomieniu o przeglądzie podstaw powołanych przez wnioskodawcę, lecz może obejmować także inne elementy, które zostaną uwzględnione w projekcie nowej decyzji.
2. Projekt nowej decyzji Rady ds. Nadzoru, zastępującej pierwotną decyzję decyzją o identycznej treści, przedkłada się Radzie Prezesów w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania opinii Rady Odwoławczej. Projekt nowej decyzji Rady ds. Nadzoru, uchylającej lub zmieniającej pierwotną decyzję, przedkłada się Radzie Prezesów w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania opinii Rady Odwoławczej.

*Artykuł 18***Powiadomienie**

Opinię Rady Odwoławczej, nowy projekt decyzji przedłożony przez Radę ds. Nadzoru oraz nową decyzję Rady Prezesów sekretarz Rady Prezesów przekazuje stronom, załączając odpowiednie uzasadnienie.

ROZDZIAŁ V

PRAWO ODWOŁANIA SIĘ DO SĄDU*Artykuł 19***Odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości**

Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla prawa do wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z Traktatami.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE*Artykuł 20***Dostęp do akt**

1. Prawo wnioskodawcy do obrony jest w pełni respektowane. W tym celu po złożeniu przez wnioskodawcę pisemnego powiadomienia o przeglądzie, przysługuje mu prawo dostępu do akt EBC, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu osób fizycznych i prawnych innych niż wnioskodawca, związanych z ochroną ich tajemnicy handlowej.
2. Akta zawierają wszystkie dokumenty otrzymane, wytworzone lub zgromadzone przez EBC podczas prowadzenia procedury nadzorczej EBC, niezależnie od formatu, w jakim są one przechowywane.
3. Prawo dostępu do akt nie obejmuje informacji poufnych.
4. Na potrzeby niniejszego artykułu informacje poufne mogą obejmować wewnętrzne dokumenty EBC i właściwych organów krajowych, a także korespondencję pomiędzy EBC a właściwymi organami krajowymi oraz korespondencję pomiędzy właściwymi organami krajowymi.
5. Żaden przepis niniejszego artykułu nie powinien przeszkodzić EBC w ujawnieniu i wykorzystaniu informacji potrzebnych do udowodnienia naruszenia.
6. EBC, należycie uwzględniając możliwości techniczne stron, może określić, że dostęp do akt udzielany będzie w sposób określony w jednym lub kilku poniższych formatach: a) na CD-ROM lub innym elektronicznym nośniku danych, w tym również takim, który może być dostępny w przyszłości; b) w postaci kopii dostępnych dokumentów papierowych, wysłanych pocztą elektroniczną; c) poprzez osobiste zbadanie dostępnych akt w biurach EBC.

*Artykuł 21***Zarządzenia w sprawie kosztów**

1. Koszty przeglądu obejmują rozsądne koszty poniesione w związku z przeglądem.
2. Po powiadomieniu o nowej decyzji Rady Prezesów lub po wycofaniu przez wnioskodawcę powiadomienia o przeglądzie Rada ds. Nadzoru proponuje, jaką część kosztów powinien pokryć wnioskodawca. Wnioskodawca jest uprawniony do zajęcia stanowiska w tym względzie.
3. Wszelkie niewspółmierne koszty poniesione przez wnioskodawcę w związku z przedstawieniem pisemnych lub ustnych dowodów oraz z reprezentacją prawną pokrywa wnioskodawca.
4. Wnioskodawca nie pokrywa żadnych kosztów, jeśli w wyniku przeglądu Rada Prezesów uchyla lub zmienia pierwotną decyzję. Powyższe nie odnosi się do niewspółmiernych kosztów poniesionych przez wnioskodawcę w związku z przedstawieniem pisemnych lub ustnych dowodów oraz z reprezentacją prawną, które pokrywa wnioskodawca.
5. Rada Prezesów decyduje o podziale kosztów zgodnie z procedurą określoną w art.13 g ust. 2 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.
6. W przypadku obciążenia kosztami należy dokonać ich zapłaty w terminie 20 dni roboczych.

*Artykuł 22***Poufność i tajemnica służbowa**

1. Członkowie Rady Odwoławczej i zastępcy podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, określonego w art. 37 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego nawet po zakończeniu pełnienia swoich obowiązków.
2. Postępowania prowadzone przez Radę Odwoławczą mają charakter poufny, chyba że Rada Prezesów upoważni Prezesa EBC do podania wyników obrad do wiadomości publicznej.
3. Dokumenty sporządzone przez Radę Odwoławczą lub znajdujące się w jej posiadaniu, stanowią dokumenty EBC i w związku z tym są klasyfikowane i przetwarzane zgodnie z art. 23.3 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾.

*Artykuł 23***Przepisy uzupełniające**

1. Rada Odwoławcza może przyjmować przepisy uzupełniające, regulujące prowadzenie przez nią postępowań i jej działalność.
2. Rada Odwoławcza może wydawać formularze i objaśnienia.
3. Przepisy uzupełniające, formularze i objaśnienia przyjęte przez Radę Odwoławczą przekazywane są Radzie ds. Nadzoru i publikowane na stronie internetowej EBC.

*Artykuł 24***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 14 kwietnia 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL